

Příloha P.170

kapitoly 15 textové části odůvodnění

[Pokračování odůvodnění]

Základním nástrojem pro naplnění koncepce MPP je rozdělení území Prahy na lokality podle shodného nebo převažujícího charakteru. Pro účely MPP je charakter lokality definován čtyřmi základními vlastnostmi: zastavitelností, strukturou, využitím a stabilitou a individuálním popisem v kombinaci s ostatními navrženými regulativy a prvky v lokalitě. Tyto vlastnosti charakteru jsou klíčem k následnému konkrétnímu vymezení lokalit. MPP převzal definici lokality z § 2 PSP, který lokalitu definuje jako „*plochu nebo soubor ploch, popřípadě část plochy, vymezené na základě převažujícího charakteru.*“

Důvodem, proč byla jako základní jednotka MPP stanovena právě lokalita, byla především skutečnost, že území Prahy je území složené z řady menších celků, vesnic a relativně nezávislých čtvrtí, včetně rozmanité a rozmanitě užívané otevřené krajiny. To vše se rovněž odráží ve složitém lokálním správním uspořádání, a to rozdělením na 22 správních obvodů a členěním na 57 městských částí (nesrovnatelných počtem obyvatel ani rozlohou). Svou velikostí i vrstevnatostí je proto území Prahy jako celek obtížně popsatelné a regulovatelné pouze atomizovanými plochami rozdílného způsobu využití vymezenými pouze na základě převažující funkce bez hlubších vzájemných vztahů.

Úkolem MPP je zajistit, aby měla Praha stanovené společné směřování, tedy společnou základní koncepci, urbanistickou koncepci, koncepci krajiny i veřejné infrastruktury, a to vše při zohlednění rozmanitosti jednotlivostí v celku. Právě z důvodu celkové diferenciaci a různorodosti prostředí a zástavby Prahy je v základní koncepci MPP kladen důraz na strukturální pojetí (uspořádání území), které člení území na jednotlivé části města – lokality, vymezené na základě charakteru území.

Definičním znakem charakteru území je dle PSP jeho komplexnost, zahrnující jak přírodně krajinné podmínky a projevy místně specifické, tak projevy a podmínky kulturně civilizační, zejména urbanistické a architektonické, ale rovněž sociální a ekonomické, rovněž s přihlédnutím k jejich místním specifikům. Souhrnně řečeno je lokalita průnikem charakteru zastavění a krajinné topografie s přihlédnutím k převažujícím činnostem v území. Lokalita má svou vnitřní logiku i opodstatnění, je to buňka v těle, která má svou určenou lokaci a roli v rámci složitého organismu města. Postavení plánu na uchopitelných jednotkách, se kterými se jednoduše mohou identifikovat i obyvatelé daného území, je základním paradigmatem MPP.

Členění území na lokality zároveň umožňuje výpočet bilancí napříč celým územím tak, aby byla umožněna celková kontrola a zobrazení souvislostí mezi jednotkou lokality a celkem. Definováním lokalit vznikl přehledný doprovodný nástroj pro hodnocení naplňování MPP v zákonných intervalech. Definování lokalit zaručilo snížení rizika rozpadu celistvého řešení území a umožnilo zachování povědomí širších souvislostí a návazností.

Zmocnění k vymezení lokalit je možné dovodit také z ustanovení § 43 odst. 1 a 3 stavebního zákona, která specifikují účel a obsah územního plánu, jakož i z cílů a úkolů územního plánování stanovených v § 18 a 19 stavebního zákona.

Vymezování lokalit – včetně vedení jejich hranic – představuje projev plánovací úvahy zpracovatele MPP. Jde o činnost primárně koncepční a odbornou, která zahrnuje komplexní posouzení urbanistických, krajinných, funkčních a dalších vztahů v území. Vymezení lokalit bylo v procesu zpracování návrhu MPP na základě dostupných a doplňovaných průzkumů a podkladů několikrát revidováno s přihlédnutím k řadě parametrů a skutečností a opakovaně konzultováno s městskými částmi. Vedení hranic lokalit proto není specificky odůvodňováno pro každou lokalitu samostatně, ale v textové části odůvodnění jsou popsána obecná pravidla pro vymezení lokalit a vedení jejich hranic. Smysl a účel vymezení jednotlivých lokalit s ohledem na jejich navrhované parametry, je popsán v samostatných Krycích listech odůvodnění lokality (KLO).

Při vymezení lokalit byl sledován charakter území dle popsané definice v PSP na základě přírodně krajinných, sociálně ekonomických a kulturně civilizačních vlastností, jakož i vlastností urbanistické a architektonické charakteristiky. Prvním krokem při vymezování lokalit bylo jejich vymezení v současném stavu, který byl posléze modifikován tak, aby odpovídal cílovému charakteru podle koncepce MP a doplněn o transformační a rozvojová území a o ucelené systémy lokalit Vltavy, železnice a jiné dopravy. Lokality byly dále na základě konzultací s městskými částmi upřesněny a uvedeny do souladu s parcelací katastru nemovitostí.

Hranice lokalit byly vymezeny korektně a v souladu s výše uvedenými principy, požadavek podatele na prověření či změnu vymezení hranic není důvodný, a proto mu nebude vyhověno.